പറയസമുദായത്തിന്റെ അവതരണകലകളും സാംസ്കാരികസ്വത്വവും

സംസ്കാരം എന്ന പദം വ്യത്യസ്ത അർത്ഥങ്ങളിലും നിർവ്വചനങ്ങളിലുമായി കാലാകാലങ്ങളിൽ വ്യവഹരിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും സമഗ്രജീവിതരീതി എന്ന നിലയിൽ സംസ്കാരത്തെ പരിഗണിക്കുന്ന വാദത്തിനാണ് ഇന്ന് പ്രചാരം കൂടുതൽ. സംസ്കാരപഠനം എന്ന വിജ്ഞാനശാഖയുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ വ്യത്യസ്ത സമൂഹങ്ങളുടെ വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന ജീവിതരീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ സജീവമായിട്ടുണ്ട്.

പറയരുടെ സാംസ്കാരിക സവിശേഷതകൾ

ജാതിശ്രേണിയിൽ ദലിത് വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന പറയർ ശക്തമായ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അവകാശികളാണ്. പ്രകൃതിയോട് വളരെ അടുത്ത് ഇടപഴകി ജീവിക്കുന്ന ഇവരുടെ തൊഴിലിലും കലാരൂപങ്ങളിലും വിശ്വാസങ്ങളിലും ചടങ്ങുകളിലുമെല്ലാം തന്നെ പാരമ്പര്യത്തനിമയുടെ അടയാളപ്പെടുത്തലുകൾ കാണാൻ കഴിയും.

മലവാഴിയാട്ടം

നാടോടി സംസ്കൃതിയുമായി അഗാധബന്ധം പുലർത്തുന്നവരാണ് കേരളത്തിലെ പറയസമുദായം. പറയസമുദായത്തിന്റെ സ്വത്വത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം കൂടിയാണ് മലവാഴിയാട്ടം എന്ന അനുഷ്ഠാനകലാരൂപം. കരിനീല്യാട്ടം, ചെറുനീല്യാട്ടം എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരുകളിലും ഈ കലാരൂപം അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്.

പുരാവൃത്തം

ദേവാസുരയുദ്ധം നടക്കുന്ന കാലത്ത് പരാജിതരായ ദേവന്മാർ ശിവനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ദേവന്മാരുടെ വിജയത്തിനായി തപസ്സനുഷ്ഠിച്ച ശിവനു നേരെ അസുരന്മാരിൽ ആരോ അമ്പയച്ചു. തപസ്സ് തടസ്സപ്പെട്ട കോപത്തോടെ കണ്ണുതുറന്ന ശിവന്റെ തൃക്കണ്ണിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്ന ദൈവക്കോലങ്ങളാണ് സഹോദരീ സഹോദരന്മാരായ മലവാഴിയും മൂക്കൻചാത്തനും. മലവാഴിയ്ക്ക് ചെറുനീലി എന്നും കരിനീലി എന്നും മൂക്കൻചാത്തന് മാണി, മുത്തപ്പൻ എന്നും പേര് പറയുന്നുണ്ട്.

തങ്ങളുടെ പിതാവാരാണെന്നറിയാൻ ദേവലോകത്തേക്കു ചെന്ന കരിനീലിയെയും മാണിയെയും ദേവന്മാർ ആട്ടിയോടിച്ചു. അവിടെ നിന്ന് കല്ലടിക്കോടൻ മലയിലാണ് അവർ വന്നിറങ്ങിയത്. കല്ലടിക്കോടൻ മലയിൽ ഒരു ക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിച്ച ശേഷം കുടിയിരിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം അന്വേഷിച്ച് അവർ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചു. കേരളത്തിലെ മലനാട്ടിലെയും ഇടനാട്ടിലെയും തീരപ്രദേശത്തേയുമൊക്കെ ഊരുകളിൽ ഈ മൂർത്തികൾ ചുറ്റിനടന്നതായി മലവാഴിതോറ്റത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. 'മലവാരം തൊട്ട് കടലാരം വരെ' അവർ അഭയം തേടി അലഞ്ഞു. കുട്ടാടൻ പാടത്തെ പുലയസ്ത്രീയിൽ നിന്ന് ധാന്യം മേടിച്ച്... ... സഞ്ചരിക്കാൻ വാഹനമായി കൊങ്ങാൻ ചെട്ടിയിൽ നിന്ന് കാളകളെ മേടിച്ച്... .... കേരളം മുഴുവൻ ഈ മൂർത്തികൾ തെണ്ടി നടന്നതായാണ് ഐതിഹ്യം. ഈ യാത്രയിലെ ദുരിതങ്ങളും ആഹ്ലാദങ്ങളുമൊക്കെയാണ് കോലംകെട്ടി ആടി തിമർക്കുന്നത്.

കഥാപാത്രവും വേഷവിധാനങ്ങളും

മലവാഴി, മൂക്കൻചാത്തൻ എന്നീ രണ്ടു വേഷങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും ഉള്ളത്. സ്ത്രീവേഷമായ ചെറുനീലിക്കും പുരുഷവേഷമായ മാണിക്കും ഏറെക്കുറെ തുല്യപ്രാധാന്യമാണുള്ളത്.

മലവാഴി - കഥാപാത്രവും വേഷസംവിധാനവും

മലവാഴിയ്ക്ക് മധ്യകേരളത്തിലെ ഉത്സവപറമ്പുകളിൽ കാണുന്ന കരിങ്കാളി, തിറ എന്നീ വേഷങ്ങളോട് സാദൃശ്യമുണ്ട്. ചുവപ്പ്, കറുപ്പ്, വെള്ള എന്നീ നിറങ്ങളിലുള്ള പട്ട് തുണികൾ ഞൊറിഞ്ഞുടുത്ത് അതിനു മുകളിൽ അരമണി ധരിച്ചിരിക്കും. കാലിൽ ചിലമ്പുകളും, വലംകൈയിൽ പള്ളിവാളും ഉണ്ടാകും. മാറിൽ മാർത്താലിയും മാർവട്ടവും, മുലക്കൂട്ടും ഉൾപ്പെട്ട 'ഏറുകൂട്ടങ്ങൾ' ധരിച്ചിരിക്കും. ചെവിയുടെ ഇരു

ഭാഗത്തും ഞാത്തിയിടുന്ന എകിറും മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചെവിയും കൈകളിൽ തൊങ്ങൽ പോലുള്ള കൈവഞ്ചികളും അണിഞ്ഞിരിക്കും. തലയിൽ തിരശ്ശീലക്കു പുറമെ മയിൽപ്പീലികൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള പീലിമുടിയും ധരിക്കും. മുഖത്ത് അരിപ്പൊടി, മഞ്ഞൾപ്പൊടി, കരിപ്പൊടി എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് ചെറിയ തോതിൽ മുഖത്തേപ്പുകളും നടത്തും. ഇത്രയുമാണ് ചെറുനീലിയുടെ വേഷം.

മൂക്കൻചാത്തൻ - കഥാപാത്രവും വേഷസംവിധാനവും

ഹാസ്യകഥാപാത്രമായ മൂക്കൻചാത്തന്റെ മുഖത്ത് നാരുകൾ (വഞ്ചികൾ) ഉപയോഗിച്ചുള്ള താടിയോ, ചിലപ്പോൾ പേമുഖമോ (മുഖംമൂടി) ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കൂടാതെ ചുവന്ന പട്ടുടുത്ത് അതിനുമീതെ അരമണിയും ധരിക്കും. തലയിലൊരുകെട്ടും കൈയിൽ രണ്ടു വടികളും ഉണ്ടാകും. പൊയ്മുഖം ഇല്ലെങ്കിൽ അരിപ്പൊടികൊണ്ടോ മഞ്ഞൾപ്പൊടി കൊണ്ടോ ചെറിയമുഖത്തേപ്പുകൾ നടത്താറുണ്ട്. സദസ്യരെ ചിരിപ്പിക്കുന്ന പാട്ടുകൾ പാടിയും മറ്റും രസിപ്പിക്കുകയാണ് മാണിയുടെ പ്രധാന കർമ്മം. മാണിയുടെ ഹാസ്യപ്രയോഗങ്ങളും പാട്ടുകളും പലപ്പോഴും സൂക്ഷ്മമായ സാമൂഹ്യ വിമർശനത്തിന് വഴിമാറാറുണ്ട്.

ഉടുത്തുകെട്ടുകളും മെയ്യാഭരണങ്ങളും

മനോഹാരിത വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള അലങ്കാരങ്ങളോ, ചിത്രപ്പണികളോ മലവാഴിയാട്ടത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. പ്രധാന വസ്ത്രങ്ങൾ പട്ടുതുണികളാണ്. കറുപ്പ്, ചുവപ്പ്, വെള്ള എന്നീ നിറത്തിലുള്ള പട്ടുതുണികൾ ഇടകലർത്തി ഞൊറിഞ്ഞാണ് ഉടുക്കുന്നത്. ശരീരത്തിൽ അണിയാനുള്ള മെയ്യാഭരണങ്ങളെ അണലം എന്നാണ് പറയുന്നത്. 'തലശ്ശീല' യാണ് അണലത്തിൽ പരമപ്രധാനം. അനുഷ്ഠാനപരമായി ഇതിനു വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. പൂജിച്ചെടുത്ത 'തലശ്ശീല' തലയിൽ ധരിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ മറ്റ് ആഭരണങ്ങൾ ധരിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ഓട്ടുമുല, മാർത്താലി, എകിറ് എന്നിവയടങ്ങുന്ന 'ഏറുകൂട്ടങ്ങൾ' കൈകളിൽ അണിയുന്ന തൊങ്ങൽ പോലുള്ള വഞ്ചികൾ, വട്ടമുടി, പീലിമുടി എന്നിവയാണ് അണലത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന മറ്റ് മെയ്യാഭരണങ്ങൾ.

മുഖത്തെഴുത്ത്

ഇത്തരം ദൈവക്കോലങ്ങൾക്ക് കലാപരവും സൗന്ദര്യാത്മകവുമായ മുഖത്തെഴുത്തുകൾ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. എങ്കിലും കരിപ്പൊടി, അരിപ്പൊടി, മഞ്ഞൾപ്പൊടി എന്നിവകൊണ്ട് ചെറിയതേപ്പുകൾ നടത്താറുണ്ട്. ചില കോലങ്ങൾക്ക് മരത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ പൊയ്മുഖങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

വാദ്യോപകരണങ്ങൾ

ഘനം, സുഷിരം, തോൽ, തന്ത്രി എന്നീ നാലുതരം വാദ്യങ്ങളിലെ തന്ത്രിവാദ്യം ഒഴികെയുള്ള വാദ്യങ്ങൾ ഈ ആട്ടത്തിന് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. തോറ്റം പാട്ടിനും ആട്ടത്തിലെ ചുവടുകൾക്കും താളവും ലയവും പകരുന്നത് കുറുങ്കുഴലും പറച്ചെണ്ടയുമാണ്. കൂടാതെ മരം എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രാചീന വാദ്യവും ഉണ്ടാകും. ചെണ്ട ചെരിച്ചുവെച്ച ഇടന്തലയും വലന്തലയും മാറിമാറിയാണ് കൊട്ടുക. ഘനവാദ്യവിഭാഗത്തിലെ ചെറിയ ഇലത്താളവും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കളം

മലവാഴിയാട്ടത്തിൽ ഇരുപത്തിയെട്ടരകള്ളികളോടു കൂടിയ കളമാണ് വരയ്ക്കുന്നത്. മഞ്ഞ, വെള്ള, കറുപ്പ്, തവിട്ട് എന്നിവയാണ് പ്രധാനം. അരിപ്പൊടിയും, തവിട്ടിന് തവിടും, ചുവപ്പിന് ചുണ്ണാമ്പും മഞ്ഞളും കലർത്തിയ മിശ്രിതവും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

പൂജാദ്രവ്യങ്ങൾ, നിവേദ്യങ്ങൾ

പൂജയ്ക്ക് തെച്ചി, ചെമ്പരത്തി, കുങ്കുമം എന്നീ പൂവുകളാണ് പ്രധാനം. വെറ്റില, അടയ്ക്ക, എന്നിവയ്ക്കും പൂജയിൽ സുപ്രധാനസ്ഥാനമുണ്ട്. തെങ്ങിൽ നിന്ന് ചെത്തിയെടുക്കുന്ന കള്ള് ആണ് പ്രധാന നിവേദ്യം. പഴച്ചാറിൽ നിന്ന് വാറ്റിയെടുത്ത റാക്കും പ്രധാനമാണ്. ചുണ്ണാമ്പും, മഞ്ഞളും, ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന കുരുതിയാണ് മറ്റൊരു നിവേദ്യം. അരിപ്പൊടി ഉപയോഗിച്ച് മൺചട്ടിയിൽ ചുട്ടെടുക്കുന്ന അപ്പം, അവിൽ, ശർക്കര, പഴങ്ങൾ, തവിട്, നാളികേരം, നെല്ല്, മലര് എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം പൂജയിൽ സുപ്രധാന സ്ഥാനമുണ്ട്.

അനുഷ്ഠാനം

പറയർ അവരുടെ കുടിലുകളുടെ മുറ്റത്ത് ചെറിയ തറകളുണ്ടാക്കി അതിൽ ഈ ദൈവസങ്കല്പത്തെ കുടിയിരുത്തി ആരാധിച്ചിരുന്നു. മലവാഴിത്തറ അല്ലെങ്കിൽ ചെറുനീലിത്തറ എന്നാണ് ഇത്തരം തറകളെ പറഞ്ഞു പോരുന്നത്. തറവാട്ടുകാരണവരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ആട്ടം കഴിക്കുക. ആടാനും പാടാനും കൊട്ടാനുമുള്ളവരെ മറ്റു തറവാടുകളിൽ നിന്ന് ക്ഷണിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവുമുണ്ട്. ആണ്ടോടാണ്ട് നടത്തിവരുന്ന ഈ ആട്ടങ്ങൾ പകർച്ചവ്യാധികളുണ്ടാവാതിരിക്കുക, സന്താനസൗഭാഗ്യം ഉണ്ടാവുക, നല്ല വിളവ് കിട്ടുക, പ്രകൃതിക്ഷോഭം ഇല്ലാതിരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള പൊതുവായ പ്രാർത്ഥനകളോടു കൂടിയാണ് അനുഷ്ഠിക്കാറുള്ളത്.

സന്ധ്യയോടുകൂടിയാണ് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. ദൈവ സങ്കല്പം കുടിയിരിക്കുന്ന മലവാഴിത്തറയിൽ കളംവരച്ച് പൂജ തുടങ്ങുന്നു. രാത്രിയോടുകൂടിയേ ആട്ടങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയുള്ളൂ. അത് പുലർച്ചവരെ നീളുകയും ചെയ്യും. രാത്രിയിൽ മാത്രമാണ് പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ മലവാഴിയാട്ടം നടത്തുന്നത്.

അനുസ്മരിച്ചുള്ള ഈ മന്ത്രത്തിനൊപ്പം നാക്കില, നിറപറ, വിളക്ക് വെച്ച് കിണ്ണത്തിൽ കൊട്ടിയുള്ള പാട്ടും അതിനൊപ്പം നടത്തുന്ന കരിവെലിയുമാണ് ജനനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇവർക്കിടയിൽ നടത്തിപോരുന്നത്.

നാട്ടിലെ ഉത്സവാഘോഷങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വ്യത്യസ്തമായ വേഷകാഴ്ചകളും ആട്ടങ്ങളും ചടങ്ങുകളും പറയർക്കിടയിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട് മൂക്കൻ ചാത്തനാട്ടം, കരിങ്കാളിയാട്ടം, പൂതൻ, തിറ എന്നിവ അതിൽ പ്രാധാന്യമേറിയവയാണ്.

മലവാഴിയാട്ടം പാട്ട്

ആയിരന്താങ്ങി കടല് വാഴ്ത്തോമെ
അരന്താങ്ങി പൂമിലോകമെ
അരന്താങ്ങി പൂമിലോകത്തെ
നാല്പത്തിരണ്ട് മലവാരത്തിലും
കരുത്തനായ മലവാരാണെ
കല്ലടിക്കോടൻ നല്ലകരുത്തമല....
അങ്ങനെ രണ്ടു മലംദൈവങ്ങൾക്കാണെ
ഇരിക്കാൻ ഇരിപ്പിടമിടമില്ല ഇരേംപരോം കിട്ടീല്ല
കല്ലടിക്കോട് കരിമലമോളീല്
എഴുപത്തിരണ്ട് മലവാരോം നടന്നുവലഞ്ഞവര്
ചോലവെള്ളം കുടിച്ച് ദാഹം തീർത്തവര്
കാട്ടെല പൊട്ടിച്ചുതിന്ന് വിശപ്പും തീർത്തവര്
അങ്ങനവര് നടന്നുവലഞ്ഞിട്ടാണെടോ
രാവുപന്തിരുകാലം കഴിയുന്നുണ്ട്...

പറയര് വേല

കാവുകളിലും ക്ഷേത്രങ്ങളിലും കാളിയുടെ ഉപാസനാരീതിയിൽ നടത്താറുള്ള പ്രാചീന ഉത്സവമാണ് വേല (വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി 2000:601). ഇത് മകരം, കുംഭം, മീനം എന്നീ മാസങ്ങളിലാണ് പതിവ്.

പൂതനും തിറയും

ദേശത്തെ കാവുകളിലോ ക്ഷേത്രങ്ങളിലോ പൂരം, താലപ്പൊലി തുടങ്ങിയ ആഘോഷങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നാടും വീടും ചുറ്റാനിറങ്ങുന്ന ദൈവക്കോലങ്ങളാണ് പൂതനും, തിറയും. തിറ കാളിയേയും പൂതം ഭൂതഗണങ്ങളെയുമാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.

പൂരം കൊടികയറിയ അന്നുമുതൽ ചുറ്റുപാടുകളിലുള്ള വീടുകളിലേക്ക് വേലയറിയിപ്പ് കൊടുക്കുന്ന ചടങ്ങാണ് ദേശംനടക്കൽ. പട്ടുടുത്ത് പിൻഭാഗം ഉയർത്തികെട്ടി ഉത്തരീയവും ധരിച്ചുള്ള പൂതൻ എന്ന കഥാപാത്രമാണ് ഈ ചടങ്ങിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. പൂതൻ പുറപ്പെടുമ്പോഴത്തെ പ്രധാനവാദ്യം തുടിയാണ്. താളാത്മകമായ നർത്തനം ഓരോ വീട്ടിലും പൂതൻ കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നു. വീടുകളിൽ നിന്ന് ദക്ഷിണയായി പണവും നെല്ലും അരിയും സ്വീകരിക്കുന്നു. പൂതൻ കെട്ടുന്നത് പറയകുടുംബാംഗങ്ങളുടെ അവകാശമായാണ് കണക്കാക്കുന്നത്.

പൂരത്തിന്റെ അവസാനദിവസം പുറപ്പെടുന്ന ദൈവക്കോലമാണ് തിറ. തേരിൽ ക്ഷേത്രമുറ്റത്തേക്ക് യാത്രയാകുന്ന ഈ ദൈവക്കോലം കേത്തറ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. വരിക്കപ്ലാവിന്റെ തടികൊണ്ട് രൂപപ്പെടുത്തിയ കോലം കേത്തറ് തലയിൽ ധരിക്കുന്നു. മഞ്ഞൾ മുക്കി കരയുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രത്തിനു പുറമെ പലനിറം കൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രാലങ്കാരവും തിറയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. കഴുത്തിൽ പൂമാലയും മഞ്ഞളും അരിച്ചാന്തും ഇടകലർത്തി മുഖത്തും ശരീരത്തിലും തിറവേഷങ്ങൾ അണിയുന്നു. തുടി, പറ തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാനവാദ്യോപകരണങ്ങൾ. നർത്തനത്തിനു പുറമെ കൺപീലികൊണ്ട് നാണയത്തുട്ടുകൾ എടുക്കുന്ന അഭ്യാസപ്രകടനവും തിറവേഷങ്ങൾ കാഴ്ച വെയ്ക്കുന്നു.

ശ്രീമഹാദേവന്റെ കനൽകണ്ണിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന മന്ത്രമൂർത്തിയായ കരിങ്കാളിയും അനുഷ്ഠാനദേവനായ മൂക്കൻചാത്തനും രൗദ്രഭാവം കുറഞ്ഞ മഞ്ഞകാളിയും പറയസമുദായത്തിലെ വേഷകാഴ്ചയുടെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. സമൂഹത്തിൽ ജാതിശ്രേണിയിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന വീടുകളിൽ നിന്നും ഇത്തരം വേഷകാഴ്ചകൾ വഴിപാടായി കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്.

മുടിയാട്ടം

പറയസ്ത്രീയുടെ ആരാധനയും വിനോദവുമാണ് മുടിയാട്ടം അല്ലെങ്കിൽ മുടിയെട്ടല്. മലവാഴിയാട്ടം എന്ന അനുഷ്ഠാന കലാരൂപത്തി

നൊട്ടുവിൽ പറയസ്ത്രീ മുടിയഴിച്ചിട്ട് തലമുടി ചുഴറ്റി നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. മുടിയാട്ടപ്പാട്ടുകൾ സ്തുതിപരമായ ഗാനങ്ങളാണ്. പാട്ടുകാരും മേളക്കാരും പുരുഷന്മാരാണ്.

ഉപസംഹാരം

ആഹാരരീതി, പാർപ്പിടം, തൊഴിൽ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ദൈവസങ്കല്പം, കലാരൂപങ്ങൾ, ഭരണസംവിധാനം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ എല്ലാംതന്നെ വ്യത്യസ്തതകൾ പ്രകടമാണ്.ഓരോ സമുദായത്തിന്റെയും സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അടിത്തറയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഘടകങ്ങളാണ് ആ സമുദായത്തിന്റെ സ്വത്വനിർമ്മിതിയിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നത്. അതിനാൽ തന്നെ മറ്റ് സമുദായങ്ങളിൽനിന്ന് തങ്ങൾക്കുള്ള സ്വത്വരൂപങ്ങളെ മുറുകെപിടിക്കാനും തങ്ങളുടെ വ്യക്തി ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിലനിർത്താനും പിൻഗാമികൾക്ക് പകർന്നു നൽകാനും സമുദായാംഗങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നതായി കാണാം.

തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ പറയസമുദായം വ്യത്യസ്തമായ സാംസ്കാരിക സ്വത്വം പുലർത്തുന്നവരാണ്. ആഹാരരീതി, പാർപ്പിടം, തൊഴിൽ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ദൈവസങ്കല്പം, കലാരൂപങ്ങൾ, ഭരണസംവിധാനം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ എല്ലാംതന്നെ വ്യത്യസ്തതകൾ പ്രകടമാണ്. ഇവയിൽതന്നെ തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ പറയസമുദായത്തിൽ മാത്രം കാണുന്ന 'പന്തപറേം ചാക്കാട്ടും' എന്ന ചടങ്ങ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നതാണ്.

സഹായഗ്രന്ഥങ്ങൾ:

1. അപ്പുകുട്ടൻ, കെ. കെ 2008, മധ്യകേരളത്തിലെ സാംബവരുടെ നാടോടി സാഹിത്യം ഘടനാപരവും ഉച്ചാരണപരവും അപനിർമ്മാണപരവുമായ അപഗ്രഥനം (അപ്രകാശിതം) (ഗവേഷണ പ്രബന്ധം) മലയാള വിഭാഗം മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാല
2. ഉഷാ നമ്പൂതിരിപ്പാട് 1990, മലയാളത്തിലെ സംബോധനാപദങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യപശ്ചാത്തലം, തൃശ്ശൂർ: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി.
3. ഉഷാ നമ്പൂതിരിപ്പാട് 1994, സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനീയം, തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

4. ഗിരീഷ്, പി. എം 1998 മലയാളത്തിലെ ആചാരഭാഷ, തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.
5. ഗിരീഷ്, പി. എം 2013 മലയാളം: സ്വത്വവും വിനിമയവും, ശുകപുരം: വള്ളത്തോൾവിദ്യാപീഠം.

സുസ്മിത.ടി
എം.ഫിൽ മലയാളം
മദിരാശി സർവ്വകലാശാല
Email : susmithatnair@gmail.com